

BELGISCHE SENAAT**BUITENGEWONE ZITTING 1950.**

VERGADERING VAN 24 OCTOBER 1950.

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 3, paragraaf 2 der wet van 10 Januari 1940, gewijzigd bij het besluit van 31 Maart 1942, houdende wijziging van de samengeschakelde wetten op de inkomstenbelastingen en invoering van een bijzondere en tijdelijke belasting op de uitzonderlijke winsten.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij de wet van 10 Januari 1940, gewijzigd bij het besluit van 31 Maart 1942, werd een bijzondere en tijdelijke belasting gelegd op de uitzonderlijke winsten binnen- of buitenlands gemaakt in een om 't even welke nijverheids-, handels- of landbouwbedrijf, aangewezen in artikel 25, paragraaf 1, 1°, der samengeschakelde wetten op de inkomstenbelastingen, of uit winstgevende bezigheden in nijverheid, handel of landbouw, waarvan sprake in hetzelfde artikel, paragraaf 1, 3°.

Als hebbende een belastbare uitzonderlijke winst gemaakt, wordt beschouwd de belastingplichtige wiens inkomsten als vermeld hoger zijn dan die weerhouden in de vergelijkingsperiode of bij de vergelijkingsformules aangeduid bij artikel 2, paragraaf 1, littera's *a*), *b*), *c*), der vermelde wet.

Artikel 3, paragraaf 2, der wet van 10 Januari 1940, gewijzigd als vermeld, bepaalt meer in 't bijzonder : « Wat de belastingplichtigen betreft, die rechtspersoonlijkheid bezitten, zijn de te vergelijken winsten — behalve de in paragraaf 1 aangeduide inkomsten — de bezoldigingen toegekend aan de personen vermeld bij artikel 25, paragraaf 1, 2°, littera *b*) van de samengeordende wetten, de uitgedeelde dividenden alsmede de om 't even welke bezoldigingen en voordelen toegekend aan de zaakvoerders, aan de medewerkende vennoten en andere ».

Bij de toepassing van deze wetstekst, werd er opgemerkt dat ofwel bij letterlijke lezing de te vergelijken winsten niet voor alle belastingsschuldigen deze waren die voor de aanslag inzake gewone belastingen op de

SÉNAT DE BELGIQUE**SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1950.**

SÉANCE DU 24 OCTOBRE 1950.

Proposition de loi modifiant l'article 3, paragraphe 2, de la loi du 10 janvier 1940, modifiée par l'arrêté du 31 mars 1942, modifiant les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus et les complétant par l'établissement d'un impôt spécial et temporaire sur les bénéfices exceptionnels.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 10 janvier 1940, modifiée par l'arrêté du 31 mars 1942, a établi un impôt spécial et temporaire sur les bénéfices exceptionnels réalisés en Belgique ou à l'étranger dans les exploitations industrielles, commerciales ou agricoles indiquées à l'article 25, paragraphe 1er, 1° des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus, ou provenant d'occupations lucratives visées au même article 25, paragraphe 1er, 3°, et de nature industrielle, commerciale ou agricole.

Est considéré comme ayant réalisé un bénéfice exceptionnel, le contribuable dont les revenus visés ci-dessus sont supérieurs à ceux retenus pour la période de référence ou suivant les formules de références indiquées à l'article 2, paragraphe 1er, littéras *a*, *b* et *c* de la loi précitée.

L'article 3, paragraphe 2, de la loi du 10 janvier 1940, modifiée comme il est dit plus haut, prévoit plus particulièrement : « En ce qui concerne les redevables possédant la personnalité juridique, les bénéfices à comparer sont, outre les revenus indiqués au paragraphe 1er, les rémunérations allouées aux personnes énumérées à l'article 25, paragraphe 1er, 2°, littéra *b*, des lois coordonnées, les dividendes distribués ainsi que les rémunérations et avantages quelconques attribués aux gérants, aux associés actifs et autres ».

Dans l'application de ce texte légal, il a été constaté que, si on le prenait à la lettre, les bénéfices à comparer n'étaient pas pour tous les contribuables ceux pris en considération pour le calcul de l'impôt ordi-

inkomsten in aanmerking werden genomen..., ofwel, dat het kwestige artikel diende gelezen te worden in 't licht der beschikkingen vastgesteld door de samengeschaalde wetten inzake belastingen op de inkomsten en toepassing diende te worden gemaakt :

a) van artikel 26 en bepaaldelijk van paragraaf 2, 3°, alwaar als aftrekbare bedrijfskosten worden beschouwd de wedden en lonen aan bedienden en werklieden in dienst der uitbating uitgekeerd;

b) van artikel 35, paragraaf 3bis (besluit 22 September 1941, art. 1), alwaar zekere bedragen, te berekenen als geregeld bij vermeld artikel en betrekking hebbende op een gedeelte van de wedden aan de personen die in de vennootschap een effectieve en permanente werkzaamheid uitoefenen, niet bij de belastbare winsten moeten worden gevoegd.

Het beheer paste het kwestige artikel letterlijk en scherp toe, de belastingschuldige daarentegen verdedigde de stelling dat de te vergelijken winst moest weerhouden worden nadat er toepassing gemaakt was van de artikelen 26, paragraaf 2, 3°, en 35, paragraaf 3bis der samengeordende fiscale wetten, meer bepaaldelijk dat de wedden en lonen aan de beheerders-zaakvoerders, enz., toegekend ingevolge een overeenkomst van dienstverhuring, en het niet belastbare gedeelte der wedden aan dezelfde als dusdanig toegekend voor een effectieve en permanente werkzaamheid, buiten elke dienstverhuring om, niet bij de te vergelijken winst dienden te worden gevoegd.

De rechtspraak ter zake tekende zich af in 't voordeel dezer laatste stelling, doch het beheer voorzag zich in verbreking en het Verbrekingshof, met verenigde kamers zetelende bij arrest van 9 Februari 1950 (Min. Financiën / N. V. « La Céramique Montoise »), verbrak het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 8 Maart 1949 in hetwelk voor recht werd verklaard dat de wedden en lonen aan de beheerders, zaakvoerders, enz., toegekend ingevolge een overeenkomst van dienstverhuring niet bij de te vergelijken winst der vennootschap dienden te worden gevoegd.

Daar het beheer zich niet in verbreking heeft voorzien tegen alle arresten die de voor de belastingschuldige voordeligste stelling hadden aanvaard, is er op zijn minst gezegd een onbillijke toestand in 't leven geroepen, daar door de willekeur van het beheer belastingschuldigen principiëel op verschillende grondslagen fiscaal worden behandeld.

Het is om die willekeur bij behandeling der belastingschuldigen uit te schakelen en om op de billijke en fiscaal logische wijze, artikel 3, paragraaf 2, der wet van 10 Januari 1940, gewijzigd als vermeld, te zien toepassen dat het huidige wetsvoorstel wordt neergelegd.

P.-M. ORBAN.

naire sur les revenus, à moins de lire l'article en question à la lumière des dispositions fixées par les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus et de faire application :

a) de l'article 26 et plus particulièrement du paragraphe 2, 3°, lequel considère comme frais d'exploitation déductibles les traitements et salaires des employés et des ouvriers au service de l'exploitation;

b) de l'article 35, paragraphe 3bis (arrêté du 22 septembre 1941, art. 1er) qui prévoit que certaines sommes calculées sur la base dudit article et se rapportant à une partie des traitements payés aux personnes qui exercent dans la société des fonctions réelles et permanentes, ne doivent pas intervenir dans l'établissement des bénéfices imposables.

L'administration donnait à cet article une interprétation stricte et littérale, alors que le contribuable défendait le point de vue que les bénéfices à comparer ne devaient être retenus qu'après application des articles 26, paragraphe 2, 3°, et 35, paragraphe 3bis des lois fiscales coordonnées, et plus spécialement que les traitements et salaires attribués aux administrateurs, gérants, etc., en vertu d'un contrat de louage de services, ainsi que la partie non taxable des traitements payés à ces mêmes personnes pour l'exercice d'une activité permanente et réelle, en dehors de tout louage de services, ne devaient pas être compris dans les bénéfices à comparer.

La jurisprudence se prononça en faveur de cette dernière thèse, mais l'administration décida de se pourvoir en cassation et la Cour de cassation, siégeant chambres réunies par arrêt du 9 février 1950 (Ministère des Finances / S. A. « La Céramique montoise »), cassa l'arrêt de la Cour d'Appel de Gand du 8 mars 1949, en considérant que les traitements et rémunérations attribués aux administrateurs, commissaires, etc., en exécution d'un contrat de louage de services ne doivent pas être ajoutés aux bénéfices de la société.

Or, par suite du fait que l'administration ne s'est pas pourvue en cassation contre tous les arrêts adoptant la thèse la plus avantageuse pour le contribuable, il en résulte une situation que l'on peut qualifier d'injuste, puisque, par l'arbitraire de l'administration, les contribuables sont traités, en principe, sur des bases fiscales différentes.

C'est pour éviter ces décisions arbitraires à l'égard des contribuables et avec le souci d'assurer une application équitable et logique de l'article 3, paragraphe 2, de la loi du 10 janvier 1940, modifié comme il est dit plus haut, que nous avons l'honneur de déposer la présente proposition de loi.

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 3, paragraaf 2 der wet van 10 Januari 1940, gewijzigd bij het besluit van 31 Maart 1942, houdende wijziging van de samengeschaelde wetten op de inkomstenbelastingen en invoering van een bijzondere en tijdelijke belasting op de uitzonderlijke winsten.

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 3, paragraaf 2, der wet van 10 Januari 1940, gewijzigd bij besluit van 31 Maart 1942, houdende wijziging van de samengeschaelde wetten op de inkomstenbelastingen en invoering van een bijzondere en tijdelijke belasting op de uitzonderlijke winsten, wordt aangevuld als volgt :

« Worden niet als uitzonderlijke winsten beschouwd in de zin van artikel 1 van deze wet, de vergoedingen, lonen of wedden, die de personen, opgesomd in paragraaf 2, genieten ingevolge een andere bijkomstige hoedanigheid dan bepaald bij artikel 25, paragraaf 1, 2°, littera b) der samengeschaelde wetten op de inkomstenbelastingen ».

ART. 2.

Deze wet is toepasselijk op de taxaties nog door het beheer uit te voeren op de beoordeling der hangende bezwaarschriften en op de rechtsgedingen die nog niet beëindigd zijn door een definitieve of in kracht van rechterlijk gewijsde getreden beslissing of arrest op de datum van inwerkingtreding dezer wet.

P.-M. ORBAN.

E. RONSE.

Proposition de loi modifiant l'article 3, paragraphe 2, de la loi du 10 janvier 1940, modifiée par l'arrêté du 31 mars 1942, modifiant les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus et les complétant par l'établissement d'un impôt spécial et temporaire sur les bénéfices exceptionnels.

ARTICLE PREMIER.

L'article 3, paragraphe 2, de la loi du 10 janvier 1940, modifiée par l'arrêté du 31 mars 1942, modifiant les lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus et les complétant par l'établissement d'un impôt spécial et temporaire sur les bénéfices exceptionnels, est complété par le texte suivant :

« Ne sont pas considérés comme bénéfices exceptionnels au sens de l'article premier de la présente loi, les indemnités, rémunérations ou traitements dont jouissent les personnes énumérées au paragraphe 2 pour l'exercice de fonctions accessoires autres que celles prévues par l'article 25, paragraphe 1er, 2°, littéra b des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus. »

ART. 2.

La présente loi est applicable aux taxations qui sont encore à effectuer par l'administration, aux décisions à prendre à l'égard des réclamations pendantes et aux procès non encore terminés par une décision définitive ou par un arrêt coulés en force de chose jugée à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi.